

Club Excursionista de Gràcia

M A R Ç
A B R I L
2 0 0 3

PASSATGE MULET, 4
TEL: 93 237 86 59
FAX: 93 237 31 48
08006 BARCELONA

"MAI ENRERA"

Butlletí social

*Publicació degana de la premsa de Gràcia
Creu de Sant Jordi 1992*

*XXI Any - 2a. Època, núm. 73
Fundat l'any 1922*

*Descens del Montroig,
amb Ventalau al fons
Fotografia de Jaume Jubert*

EDITORIAL

El perquè de l'Escola de Muntanya del Club Excursionista de Gràcia, raons històriques

El 13 de gener de 1922 es va constituir el **Grup Excursionista Mai Enrera**, bressol del que avui en dia és el Club Excursionista de Gràcia. Club arrelat a la exvila de Gràcia però amb vocació de treball per l'excursionisme d'arreu de casa nostra, com així ho demostren la major part d'activitats que s'hi organitzen, la mostra més significativa de les quals són els curssets d'iniciació a l'excursionisme o d'altres amb una repercussió general més notable com ara la travessa Matagalls Montserrat.

L'any 1931 va néixer en el si de la nostra entitat el **Càmping Club de Gràcia**, que ha estat pioner en la divulgació del càmping. Amb la XXXIX edició del ral·li de l'Amistat, en col·laboració amb el Càmping Club de França, es demostra la nostra maduresa en aquesta activitat.

L'any 1940 es va establir la **Secció de Muntanya**, donada l'empenta de les activitats dels nostres associats arreu de Catalunya, Espanya, Europa i resta de països, amb serralades prou importants (Andes, Himàlaia, Caucas, Groenlàndia, etc.), activitats que dia a dia prenen més rellevància dins del nostre entorn social.

L'any 1941, a sol·licitud de diversos socis, es fundà el **GEDE**, grup especialitzat en activitats de dificultat alpina (segon grup constituït a Catalunya), que ha realitzat innombrables primeres a Montserrat, com també a la resta del país i resta de continents. Una altra activitat prou reconeguda n'és la travessa d'esquí de muntanya del mateix nom.

L'any 1951 es fundà el grup **Cantaires Muntanyencs**. És una coral mixta, formada per dones i homes, que canten a quatre veus. En l'actualitat la integren una quarantena de cantaires. Està oberta a totes les edats i no s'hi demana formació musical, encara que tenir-ne nocions ajuda molt al mateix cantaire i al grup. Han celebrat moltes audicions a tot Catalunya i Occitània. Participen en la tradicional Trobada de Corals Gracienques. Han organitzat en diferents ocasions les festes de la cançó de muntanya i anualment ofereixen als socis de l'Entitat i als veïns del barri el tradicional Concert de Nadal, a més de participar en la trobada anual de corals gracienques. El grup pertany a la FCEC (Federació Catalana d'Entitats Corals), i el seu repertori va des de cançons de muntanya a polifonia clàssica i religiosa i també obres contemporànies. El director n'és en Víctor Barbé i Barbé.

L'any 1953 es creà el **Grup d'Investigacions Espeleològiques**. La descoberta de les coves Marigot a Benifalset i els estudis dels complexos Otal-Tendeñera completen el gran nombre d'exploracions portades a terme. Després d'uns anys de poca activitat, novament ha sigut relançada.

Dins de l'apartat **Cultural**, la Secció vetlla per l'important fons arqueològic trobat pel Grup de Recerques Arqueològiques del Gràcia, que guarda el Club, i per la conservació del forn ibèric i l'ermita de Sant Adjutori, a Sant Cugat. L'Arxiu de Gràcia (1927), promogut per un dels fundadors de l'excursionisme català, Eudald Canivell, s'ha integrat per a una millor conservació al fons de l'Arxiu Municipal del Districte de Gràcia. També contribueix a les activitats del Taller d'Història de Gràcia. Conferències, excursions, itineraris històrics i temes culturals són bàsicament el motiu que mou aquesta Secció.

Publicacions: prou coneguda és l'aportació de molts dels nostres membres al fons bibliotecari de la nostra entitat. Socis com ara Carles Albesa, Alexandre Marcet, Pere Rodes, entre d'altres, han fet aportacions en tots els àmbits de la cultura alpinística, escalada, allaus, medicina i un llarg etcètera. La revista Mai Enrera i el Butlletí són dues publicacions periòdiques.

L'esquí de muntanya és una de les activitats amb més seguidors dins del club, i ha servit com a eina d'accés per a assolir vies de dificultat en època hivernal o simplement fer una travessa amb una colla d'amics amb l'únic objectiu d'aprofitar un bon cap de setmana.

L'escalada esportiva és una activitat que està aconseguint molts adeptes entre el jovent. Per oferir un espai d'entrenament i preparació d'aquesta activitat, disposem de fa poc en el mateix estatge d'un bloc o boulder de 40 m² amb les 2/3 parts desplomables mecànicament. Acull molts afeccionats, cosa que donarà un impuls a aquesta modalitat esportiva.

El refugi de la Molina està situat a les cases del Sitjar, a 5 minuts a peu de l'estació del ferrocarril. El local, totalment remodelat el 1997, és molt acollidor, i té una cabuda per a vint persones. És tancat, sense guarda i està tot l'any al servei dels socis per a la pràctica de l'esquí o la muntanya.

L'any 1957 es fundà l'**Agrupament Escolta Pere Rosselló**, que és una entitat d'educació en el lleure. Un lloc on els infants i joves s'eduquen utilitzant jocs, descobertes, excursions, debats, projectes, etcètera. L'Agrupament ha adoptat la divisió en etapes proposada per Escoltes Catalans. Follets (6-8 anys), Llops (9-11 anys), Raiers (12-14), Pioners (15-17 anys), Clan (17 anys en endavant). Els caps són els encarregats de dirigir l'acció educativa en cada una de les etapes formatives, i, juntament amb el Clan i els càrrecs, formen l'òrgan gestor de l'Agrupament: el Consell d'Agrupament. Actualment hi ha prop d'un centenar d'infants i joves i una quinzena de caps d'unitat.

La Comissió **Matagalls Montserrat** organitza anualment la tradicional cursa de muntanya Matagalls-Montserrat, amb més de 2.500 participants, que en menys de vint-i-quatre hores han de recórrer, per camins de muntanya, la distància entre els dos punts.

D'experiència no en manca pas...

Francesc Sanahuja i Toledano

AGENDA

MARÇ

13, dijous, a les 21:30 hores

Secció de Muntanya
Audiovisuals Buch i Parera
Vies Ferrades: per les Dolomites i Catalunya

A càrrec d'Àlex Mariné i Xavier París

16, diumenge

Secció de Muntanya
Carrera d'esquí alpí a la Molina
Organitza: Ass. d'Ent. Exc. Barcelonès

22 i 23, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Cicle de Sortides de Mitja Muntanya
Sortida: Puigsacalm
Coordinació: Pilar López

23, diumenge

Secció de Muntanya
Cicle de GR's 2003 (GR-7)
Caldes de Montbui - Sabadell
22,953 km - 5h 39'
Desnivells aprox. +290m -275m
Coordinació: Manel Arnau

ABRIL

10, dijous, a les 21:30 hores

Secció de Muntanya
Audiovisuals Buch i Parera
1a Expedició Bergadana a un 8000: Cho Oyu 2002
A càrrec de Joan Casòliva

12 i 13, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Esquí de Muntanya

Besiberri Sud 3.017 m (Alta Ribagorça)

Nivell: Difícil
Coordinació: Pere Farré

16, dijous

Secció de Muntanya
Cicle de Sortides de Mitja Muntanya
Montserrat
Coordinació: Tonyo Garcia

27, diumenge

Secció de Muntanya
Cicle de GR's 2003 (GR-7)
Sabadell - Viladecavalls
14,320 km -3h 37'
Desnivells aprox. +193m -117m
Coordinació: Manel Arnau

MAIG

31 4, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Esquí de Muntanya
Punta Alta 3.014 m (Alta Ribagorça)
Nivell: Difícil
Coordinació: Cesc Daví

10 i 11, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Cicle de Sortides de Mitja Muntanya
Serra del Cadí
Coordinació: Gema Velasco

11, diumenge

Cantaires Muntanyencs
XXXI Festa de la Cançó de Muntanya
Organitza: Centre Excursionista del Penedès

15, dijous, a les 21:30 hores

Secció de Muntanya
Audiovisuals Buch i Parera
Expedició UES Karakorum 2001

Gasherbrums I i II (Pel·licula)

A càrrec de Pepe Bosch i membres de l'expedició (UES)

17 i 18, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Esquí de Muntanya
Comapedrosa 2.942 m (Andorra)
Nivell: Difícil
Coordinació: Josep Ros

17 i 18, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Curs de Mitja Muntanya
Serra de l'Obac / Sant Llorenç del Munt
Coordinació: Àlex Duràn

18, diumenge

Secció de Muntanya
Cicle de GR's 2003 (GR-7)
Viladecavalls - La Beguda Alta
21,930 km -5h 34'
Desnivells aprox. +525m -425m
Coordinació: Manel Arnau

24 i 25, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Curs de Mitja Muntanya
Serra del Montsant
Coordinació: Àlex Duràn

31 i 1 de juny, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Mitja Muntanya
Serra de Madres
Coordinació: Mònica Mestres

31 i 1 de juny, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya
Esquí de Muntanya
Pic de Cambalès 2.965 m (Hautes Pyrénées)
Nivell: Poc difícil
Coordinador: Sergi Biete

DIADA DEL CLUB - 81è ANIVERSARI

El passat 13 de gener es celebrà el 81è aniversari de la fundació de la nostra entitat. Assistiren a l'acte els senyors Albert Trullols, Albert Batlle, Pere Sust i Albert Mussons.

En el decurs del mateix cal destacar que fou descoberta, en un lloc preferent, una placa amb els noms de tots els Presidents de la nostra entitat. En cloure l'acte, brindàrem tots junts per la bona marxa del Club.

Salutació del President. Fotografies de Guillem Martín Brasó

Inauguració de la placa amb els noms de tots els Presidents.

CANTAIRES MUNTANYENCs

XXXV CONCERT DE NADAL

Com cada any -i ja en podem comptabilitzar trenta-cinc, segons palesa el programa del Concert de Nadal darrer- la nostra coral dels **Cantaires Muntanyencs** ha ofert als seus socis i amics les tradicionals cançons nadalenques. I ha estat la Parròquia Corpus Christi qui les ha acollides, una vegada més, el 21 de desembre de 2002.

Per cert que aquest acte s'ha escaigut en un any farcit d'aniversaris pel que fa a la història del nostre Club. I, com és lògic, a tots se'ls ha volgut donar el relleu que mereixen.

Quant al Concert de Nadal i abans de començar-lo, el president dels Cantaires, Miquel Fernández, saludà els assistents i posà de manifest els 50 anys d'activitat de la nostra Coral, fundada el 1952 amb el nom de "Grup de Cançons Mai Enrera", sota la batuta de Josep Vila, que després passà a anomenar-se "Grup de Cantaires Muntanyencs" i, finalment, "Cantaires Muntanyencs". En el llibret editat recentment pel Taller d'Història de Gràcia sota el títol "Les Corals de Gràcia", s'explica una mica la nostra història.

El mestre Vila havia de ser entre nosaltres en aquesta ocasió i dirigir, com és costum en el concert de Nadal, la primera peça del programa. Malhauradament, una malaltia sobtada li ho ha fet impossible. Però ens va fer arribar un escrit, en el qual expressa la seva felicitació pel 50è. aniversari i com li dol de veure's privat d'estar present en aquesta celebració d'innombrables recordances per a ell. Li desitgem que es restableixi ben aviat.

Aquest 50è. aniversari de la coral s'ha centrat en tres actuacions concretes: el III Concert de Primavera, que tingué lloc a la seu del Districte i que es va lligar amb el centenari del naixement de Josep Buch, fundador i primer president del nostre Club, a l'ensem que homenatjàvem el pedagog i escriptor, Joan Triadú, i el nostre eximi poeta i pioner del pirineisme català, mossèn Jacint Verdaguer; la XXXVIII Festa de la Cançó de Muntanya, que la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya ens va encarregar d'organitzar, Festa que va assolir un gran èxit a la Seu d'Urgell; i el darrer, i molt important per a tots, el XXXV Concert de Nadal. A més a més, s'ha fet la trobada amb la resta de Corals graciencs i la trobada de Teià, que ja són tradicionals.

Aquest concert consta d'una primera part a capel·la. I per escaure's l'Any Verdaguer s'ha volgut recordar-lo

Inici del concert. Fotografia de Guillem Martín Brasó

interpretant dues cançons sobre poesies seves: "L'emigrant" i "El Noi de la mare". La lletra d'aquesta darrera no és la típica i més coneguda, sinó que correspon a unes estrofes d'un poema de mossèn Cinto, del mateix nom, sobre el qual va aclarir que s'havia de cantar amb la tonada del "tan-pa-tan-tam", tonada que sembla ser ja es coneixia al segle XVII.

En aquest punt, els Cantaires Muntanyencs, sota la direcció de Víctor Barbé, inicien el concert amb:

<i>El moliner del Freser</i>	<i>Tradicional anglesa, harm. Manel Oltra.</i>
<i>Cançó de bressol</i>	<i>Johannes Brahms.</i>
<i>El Noi de la mare</i>	<i>Popular catalana, lletra Mn. Jacint Verdaguer.</i>
<i>L'emigrant</i>	<i>Amadeu Vives, lletra Mn. Jacint Verdaguer.</i>
<i>La cançó del timbaler</i>	<i>Harm. Manel Oltra.</i>
<i>Joia en el món</i>	<i>G. F. Händel.</i>

Seguint el programa, entra la Cobla Premianenca que interpreta la Suite per a Cobla "Imatges de Teià", original de Víctor Barbé i dirigida per ell mateix. Es tracta d'una inspirada composició musical que podria identificar-se amb un passeig imaginari pels indrets més representatius

Cobla Premianenca. Fotografia de Guillem Martín Brasó

de la població de Teià; i cada un d'ells és descrit per un instrument de la cobla. Conformen aquesta suite els temes següents:

La Creu de Terme.
La Riera.
La Catedral del Maresme.
El Parc de la Sardana.
El Turó d'en Baldiri.

Després, la nostra Coral, acompanyada per la Cobla Premianenca, interpreta “**La Birondó**”, suite de Manel Oltra sobre les següents cançons populars catalanes:
El pobre alegre.

La filla del marxant.
Margarideta.
El testament d'Amèlia.
Cap a Betlem.

Lliurament de medalles. Fotografia de Guillem Martín Brasó

A continuació, es fa lliurament de la medalla dels 25 anys de pertinença a la Coral a la cantaire Conxita Ros. I la medalla dels 50 anys al matrimoni Pilar Turmo i Toni González. La nostra felicitació a tots tres.

Pilar Turmo i Toni González. Fotografia de Guillem Martín Brasó

Un moment de l'actuació. Fotografia de Guillem Martín Brasó

Arribant al cant comú, la Coral Núria i la Coral Esclat, així com la Cobla Premianenca, -que han estat invitades a aquest concert- i uns quants dels nostres excantaires, se'ns incorporen per encetar el darrer tram de cançons:

La Santa Espina E. Morera.
L'Empordà E. Morera.
Poble que canta A. Miralpeix.
La sardana dels infants del món V. Barbé.

En presència del vicepresident del Consell Municipal de Gràcia, Albert Musons, i del president del Club Excursionista de Gràcia, Francesc Sanahuja, s'atorga un trofeu al director fundacional dels Cantaires Muntanyencs, el mestre Josep Vila. Demà mateix se li farà a mans. També es lliura un altre trofeu a l'actual director, l'amic Víctor Barbé, per agrair-li la seva constant dedicació, que ens ha permès d'aconseguir uns concerts tan rodons com el d'avui.

Lliurament de records. Fotografia de Guillem Martín Brasó

Un altre record d'aquest acte és per a les Corals Núria, de la UEC/Gràcia, i Esclat, de Teià, amb les quals tan agermanats estem. El president de la Coral Núria, Jesús Delgado, dona les gràcies per aquesta distinció i, al seu torn, ofereix un record als Cantaires Muntanyencs. I una

representant de la Coral Esclat recull el guardó, alhora que ens en lliura un dels seus cantaires, tot felicitant-nos pels cinquanta anys d'activitat, que els impressionen -segons diu- davant dels seus vint-i-cinc que acaben d'assolir.

El president de la nostra entitat, Francesc Sanahuja, s'adreça als assistents i ressegueix totes les celebracions que han coincidit en el 2002, com ara: els 70 anys de la Secció de Càmping; els 45 anys de l'Agrupament Escolta Pere Rosselló; els 30 anys de la Matagalls-Montserrat; el centenari del naixement del fundador del nostre Club, Josep Buch, i, per fi i molt especialment, els 50 anys de la Coral que tan brillantment estàvem celebrant. Va posar de manifest, també, els guardons que ostenten diversos socis del Club, com ara el de Forjadors de l'Esport Català i la Creu de Sant Jordi.

Acabà felicitant les festes de Nadal i emplaçant a tots els assistents per un nou retrobament el proper Any.

Vista del públic assistent. Fotografia de Guillem Martín Brasó

Clogué l'acte, en nom de la municipalitat, Albert Musons, remarcant que no som exvila de Gràcia, ni barri, sinó que som una vila, tot i que administrativament siguem una altra cosa, perquè en el cor portem encara aquell esperit de la vila independent que vàrem ser en el seu moment.

Va destacar, a més, l'enorme vitalitat del moviment coral a Gràcia, que compta amb gairebé 40 grups. Com a exemple posà els 19 concerts que havien celebrat les diferents corals en els dos darrers caps de setmana. Va tenir paraules d'agraïment per als tres cors i la cobla, i d'una manera especial per a Víctor Barbé per l'esforç de conduir com a autor i com a director, en solitari, aquest concert. També va tenir un record per al mestre Vila, tot desitjant-li una ràpida recuperació. I es va referir a una cançó del programa titulada "Poble que canta"; el nostre -va reblar- és un poble que canta i que transmet pau i solidaritat, solidaritat que cal oferir al poble de Galícia, que tant està patint, i així mateix a un altre poble germà, el poble basc, que reclama pau i que es deixi de matar.

Finalment, digué que, en aquests moments, quan bufen vents de guerra i no se sap què passarà, hem de donar, com a mínim, testimoniatge des d'aquí perquè els cants de totes i cadascuna de les corals que estan sembrant pau, llibertat i germanor puguin arribar a evitar qualsevol temptació de guerra. Albert Musons va acabar desitjant un bon Nadal i un 2003 ple de pau i prosperitat en nom propi

i del Regidor del Districte de Gràcia, Francesc Mascarell, a qui representava.

I voldríem acabar aquesta ressenya de l'acte que clou les celebracions del **Cinquantenari dels Cantaires Muntanyencs, del Club Excursionista de Gràcia**, deixant constància que tot ell va estar emmarcat per l'encert de les seves interpretacions, la qual cosa quedà palesa per l'entusiasme amb què es va preparar aquest Concert de Nadal i l'èxit obtingut, com demostraren els forts aplaudiments del públic, a qui agraïm, per cert, la seva confiança envers la nostra Coral.

CONCERT DE NADALES A GRÀCIA

L'any 2001, i per una coincidència de dates, els nostres cantaires no van poder participar a l'audició simultània de cançons nadalenques que es va fer per diferents indrets de Gràcia, organitzada per la Conselleria de Cultura del nostre Ajuntament.

Però aquest 23 de desembre de 2002 sí que ens ha estat possible de prendre-hi part. Així, doncs, hem cantat a les portes de la Casa de la Vila de Gràcia: "Cap a Betlem, Cançó de bressol i La cançó del timbaler".

Dues cançons més: "El Noi de la mare" i "Joia en el món", les hem compartides amb els amics de la Coral Núria -sota la direcció de Víctor Barbé- ja que el seu director, Josep Vila, estava malalt.

IV CONCERT DE PRIMAVERA

Ens plau anunciar a tots els nostres consocis i amics que el proper IV Concert de Primavera tindrà lloc el dissabte 14 de juny de 2003, a dos quarts de vuit del vespre, a la Sala de Plens de l'antic Ajuntament de Gràcia, plaça de Rius i Taulet, nº 2.

En aquesta ocasió honorarem la figura d'un gran mestre de la literatura catalana, veí de Gràcia fins a la seva mort, **Joaquim Ruyra i Oms**, gran amic que fou del nostre Club. En farà la glossa M. Isabel Pijoan, crítica literària. També hi prendrà part Lluïsa Julià, comissària de l'Any Ruyra i secretària de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana.

Els cants els compartirem amb els benvolguts "Cantaires de la UEC/Barcelona", companys al llarg de tots els anys de la Festa de la Cançó de Muntanya.

Vulgueu reservar-vos, doncs, aquesta data del 14 de juny vinent per tal de reviuire, per quarta vegada, una vetllada cultural entorn de la muntanya.

Aurora Vila i Guàrdia

CULTURAL

FORN IBÈRIC I ERMITA DE SANT ADJUTORI

Hem anat seguint les obres que l'Ajuntament de Sant Cugat està desenvolupant als dos llocs mencionats. Les obres van lentes i el forn segueix desprotegit, tapat amb fustes i plàstics. No s'ha rebut a la nostra Entitat cap informe sobre el propòsit de protecció i reconstrucció del forn, malgrat la nostra insistència a demanar-ho.

El forn de Sant Adjutori amb la protecció construïda pel Club

Una recent fotografia mostra l'aspecte del forn. De segur que les persones enteses que porten a cap aquella feina ens sorprendran amb un bon treball final. Però, des d'aquí, i com a vetlladors de la important resta arqueològica durant

El forn de Sant Adjutori actualment...

quaranta anys, defensant-la de gamberros i de gent sense escrúpols, els preguem que hi dediquin la màxima atenció i que n'acabin al més aviat possible la restauració.

Quant a l'ermita de Sant Adjutori, dedicada a la Mare de Déu del Bosc, esperem que ella la protegeixi. N'han netejat la cúpula, sense reforçar el gran esvoranc de la porta, cosa que la fa més feble. És una qüestió que ens ha preocupat, per por a un possible enfonsament. N'és prioritària la reconstrucció de l'esglesiola.

Al davant s'hi està reconstruint el que segurament era la sagristia i habitatge del monjo, tot seguint el que va quedar palès, gràcies a les excavacions fetes l'any 2000 per la Diputació de Barcelona. En aquell moment fins i tot es va excavar el que potser era el celler, i s'hi va trobar una gerra sencera.

Esperem els esdeveniments i que ben aviat us puguem convidar a visitar aquell lloc convenientment reconstruït.

REVISTA MAI ENRERA

Tots deuen haver rebut ja la revista Mai Enrera; la publicació s'ha retardat involuntàriament.

El nostre propòsit és d'editar dues revistes a l'any i per aquest motiu esperem amb interès els vostres articles, que seran molt ben rebuts. Podeu entregar-los a Secretaria dins d'un sobre amb el nom de "Revista Mai Enrera". Gràcies.

CLAUSURA DEL CENTENARI DE JOSEP BUCH

Com a cloenda dels actes del centenari del nostre fundador, organitzats pel Districte de Gràcia, el Taller d'Història i el nostre Club, va tenir lloc la inauguració d'una exposició sobre la vida del senyor Buch. La data escollida es va fer coincidir amb el 81 aniversari de la fundació del Club.

Joan Cervera i Albert Mussons en la cloenda del centenari de Josep Buch. Fotografia de Guillem Martín Brasó

L'exposició va quedar instal·lada durant quinze dies a la Biblioteca Vila de Gràcia, i d'allà va passar al nostre estatge, on romandrà encara uns dies.

Public assistent a l'acte. Fotografia Guillem Martín Brasó

NOU RÈTOL DEL CLUB

S'ha instal·lat un nou rètol a la porta d'entrada de la nostra seu. L'antic estava ja una mica de baixa i aquest és més lluminós i ample.

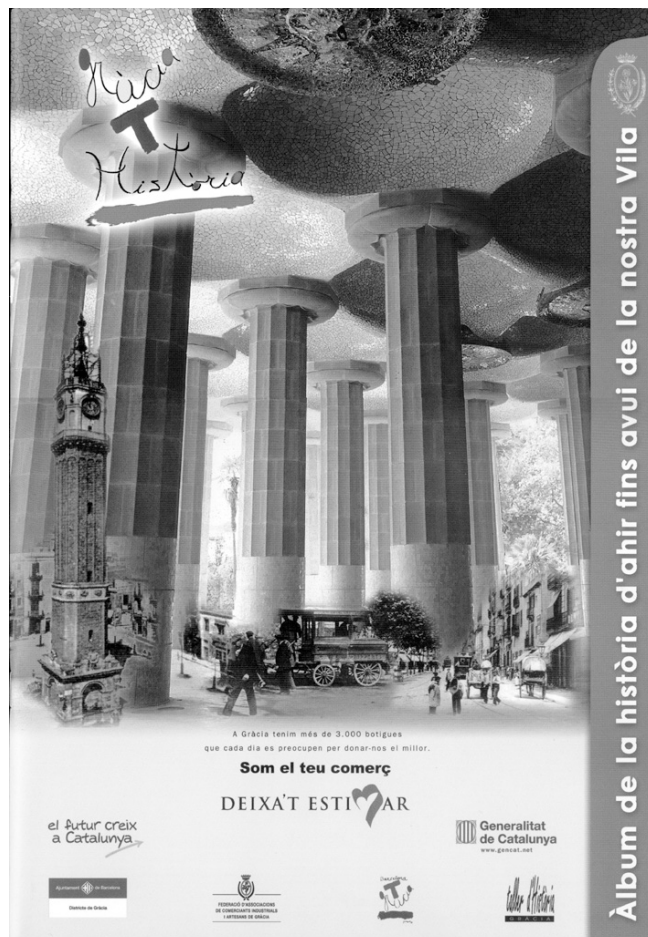
I ja que estem de rètols, també n'hem fet confeccionar un altre de lona plastificada enrotllable, amb bastiment de ferro i cavallets. Aquest ens representarà en qualsevol de les nostres properes activitats, la primera de les quals és el Barnatresc del 16 de febrer.

Rètol a l'arribada del Barnatresc. Fotografia de Guillem Martín

ÀLBUM DE CROMOS DE LA HISTÒRIA DE GRÀCIA

Hem rebut uns exemplars dels àlbums de cromos de la història de Gràcia. Els han editat conjuntament el Districte de Gràcia, la Federació d'Associacions de Comerciants, Industrials i Artesans de Gràcia i també el Taller d'Història.

Aquest àlbum explica a través de fotografies, litografies i altres il·lustracions, tota la història de Gràcia.

S'inicia amb els primers pobladors, segueix amb la Grècia medieval, per continuar amb la dels segles XVII i XVIII, amb les seves masies i unitats agrícoles. En el segle XIX, el naixement del municipi de Gràcia i el procés d'agregació a la ciutat de Barcelona. També documenta el trànsit d'un món rural a un d'urbà, així com la Gràcia obrera i la Revolta de les Quintes. Les primeres entitats culturals, catòliques, excursionistes, de Sant Medir fins a les Festes Majors. El modernisme, el noucentisme, la Gràcia sota el franquisme, per acabar amb la recuperació de la democràcia. Finalment, a la pàgina 27 hi podeu trobar una il·lustració dedicada a la nostra entitat, on se n'explica la fundació.

Qui hi estigui interessat pot recollir-ne un exemplar a la Secretaria. Els el recomanem!

Maria-Dolors Lázaro i Palau

MUNTANYA

III CURSA INTERSOCIAL D'ESQUÍ ALPÍ

Amics esquiadors, com ja us vaig anunciar, per a aquest 16 de març hem preparat una carrera intersocial d'esquí de pista (esquí alpí) perquè tots els qui vulguin participar-hi ho puguin fer. Penseu que, malgrat que sigui marcada i cronometrada, és per a esquiadors que no tinguin llicència de corredor. Us recordem que consisteix en un eslàlom gegant i que es farà a la Molina (a la pista Torrent Negre).

En els plafons d'informació de l'entitat hi ha un full on us hi podeu inscriure; si no, la Secretaria disposa de butlletes d'inscripcions.

Per acabar, he de dir-vos que no tingueu el recel que vosaltres no podreu baixar aquesta carrera, perquè tots els que hi participem tenim el nivell d'amateur. Malgrat tot us comentaré que la I Cursa, que com totes va ser a la Molina, es va haver de suspendre per manca de neu; a veure si ara serà al revés, que per massa neu no la puguin ni marcar.

Esperem que el temps, sempre tant juganer, no ens faci cap mala passada.

III CAMINADA POPULAR DE GRÀCIA

El dia 16 de febrer passat la nostra entitat va tornar a organitzar una passejada per la vila de Gràcia i rodalia. Aquesta caminada és una de les vuit de què aquest any es compon el calendari de Barnatresc.

La Plaça Lesseps. Fotografia de Guillem Martín Brasó

Barnatresc —per qui no ho sàpiga— és un cicle de passejades matinals per diferents llocs de la ciutat a fi de conèixer millor els parcs, els jardins i els monuments característics que hi tenim. Va ser una idea de l'Ajuntament de Barcelona, que se n'encarrega de l'organització general, com ara la confecció de tríptics o fullets, la tramesa de propaganda, el mobiliari necessari (taules, cadires, tendals), els equips de so en el control de sortida, el subministrament d'aigua, així com posar la Guàrdia Urbana necessària en els llocs on es cregui millor per a la seguretat dels corredors.

Passant el pont de ferro. Fotografia de Guillem Martín Brasó

De fet, des de la primera edició l'Ajuntament va demanar a l'Associació Excursionista del Barcelonès que, ells mateixos o entitats excursionistes, en tinguessin cura de la direcció tècnica, a la qual correspon confeccionar i preparar l'itinerari, muntar els controls amb socis de l'entitat, etcètera.

Avituallament al parc del Guinardó. Fotografia de Guillem Martín

Pel que fa a l'itinerari d'aquesta nostra, es va donar la sortida a l'illa central de la plaça de Lesseps, al cantó de l'església dels Josepets, es va passar pel parc del Putxet, el pont de Vallcarca, el parc de la Creueta del Coll, el turó del Carmel, el parc del Guinardó i el parc de les Aigües, per arribar a la plaça de Lesseps. La llargada d'aquest itinerari és de 9.480 m, i es pot fer caminant tranquil·lament en dues hores i mitja a tres.

Grup d'afectats de Fibromialgia. Fotografia de Luís Salinas

Hi van participar 832 caminadors, del quals 23 eren de la Societat d'Afectats de Fibromialgia, que van participar per primera vegada en aquestes passejades, recomanades pels metges (amb un itinerari més curt). Benvinguts siguin.

Per acabar vull recomanar als qui no hi han vingut, que la facin, perquè de debò que és distreta, amb la quantitat de parcs visitats i la vista aèria amb una gran panoràmica que es pot contemplar.

Si voleu l'itinerari d'aquesta passejada el podeu demanar a la Secretaria de l'entitat.

Rafel Saperas

ELS CURSOS DEL GRÀCIA 'ENGANXEN'...

Era un dijous com qualsevol altre, i jo estava tot feliç fent-la petar amb la gent al local del Club quan se m'acosta l'Albert i em proposa fer de monitor al Curs d'alta muntanya d'enguany... Al principi vaig quedar-me una mica perplex.

Anys enrere ja havia declinat aquesta proposta, conscient que el meu nivell tècnic en aquells moments era inferior al d'altra gent de la Secció (i vaig fer de monitor al curs de muntanya mitjana); però ara em sabia més preparat (tot i que mai n'estàs del tot quan vas a la muntanya; sempre et pots trobar amb alguna situació que et sorprengui, o que no sàpigués solucionar), i a més tenia moltes, però moltes ganes de fer muntanya (el darrer any, per motius personals i laborals gairebé no havia pogut sortir-hi).

Ho enteneu tots?. Fotografia de Jordi Pi

Perquè m'acabés de decidir, va i em diu que hi ha moltes noies apuntades... Bé, és una raó de força pes (tot i que no sé per què ho devia dir, he, he).

Així doncs, vaig acceptar-ho. Ja era dins l'equip tècnic. Érem quatre monitors: l'Albert, la Raquel, en Pep i jo mateix, amb un total de vint cursetistes (disset dels quals han seguit el curs fins al final).

La primera sortida va ser al Puigmal. Vam anar al refugi que el Club té a les Cases del Sitjar, a la Molina.

Dissabte vam buscar a l'altra banda de les pistes d'esquí una pala no gaire tupida d'arbres (per si de cas) i vam practicar la progressió amb grampons, les autodetencions amb el piolet en cas de caiguda i la recerca de víctimes d'allaus amb els ARVA.

Diumenge vam agafar els cotxes i ens dirigírem a l'aparcament de les pistes d'Err-Puigmal. Des d'allà vam començar l'ascensió al Puigmal. Vam alternar estones de boira, lleus enfarinades de neu, clarianes temporals amb vistes fantàstiques sobre la plana, vent i fred.

En arribar al cim la boira era espessa; o sigui que no vam poder veure gran cosa més enllà d'uns cinquanta metres. Tot i això ens vam fer l'obligada foto de família (repetida ena vegades per un bon home d'un grup que havia pujat des de Núria, que vam omplir de càmeres).

A la tornada, l'obligat àpat dels campions a un restaurant de carretera.

La segona sortida havia de ser a la Punta Alta, però havia nevat força durant la setmana i el risc d'allaus era alt. Dijous es va decidir invertir l'ordre de les dues darreres sortides i anar al Pocets. Com que les notícies que ens en van arribar divendres també eren dolentes, vam optar per canviar el lloc per un de més proper (i, si feia mal temps, no hauríem fet un xoriço de viatge per res). Així doncs, vam anar al refugi de Coma de Vaca. La intenció era fer el pic del l'Infern.

Quí és l'últim/a? Fotografia de Jordi Pi

El dissabte vam fer l'aproximació al refugi, i tota la tarda la vam dedicar a fer pràctiques d'orientació i amb els ARVA.

Al vespre, un bon àpat al refugi, la tertúlia dels cafès, el gotet de patxaran... i fins i tot ens van explicar com es fa El Clot (... i oblideu-vos del Kama-Sutra).

"No dueu sac, no!... Amb un llençol n'hi ha prou!... Al refugi hi ha mantes!..."

Òndia, quin fred! Hi va haver qui va posar-se d'acord amb qui tenia al costat i van compartir els llençols, les dues mantes i l'escalfor corporal. Jo, com que tinc sempre la sort de cara, i havia pujat el darrer al dormitori, vaig trobar-me l'únic lloc lliure... entre dos tíos. No va colar que oferís la meva manta i els meus serveis calorífics a dues noies que feien un dels tàndems (ja ho veus, on n'hi caben dues, n'hi caben tres ben avinguts, he, he); o sigui que vaig embolicar-me bé en el meu monovolum i a dormir tan bé com pogués...

Després d'una nit de ventada (dins i fora del refugi), vam llevar-nos i el cel estava molt tapat. Evidentment, les opcions del pic de l'Infern o del Bastiments es van descartar (la tempesta era allà). Vam decidir provar de fer el Balandrau, però el vent era tan fort que en arribar al coll ens desequilibrava. Així doncs, mitja volta; cap al refu a

recollir les coses i avall en direcció als cotxes. Amb tot això, la ventada havia anat augmentant. El caminet que baixa fins a Queralbs estava gelat en alguns punts, i va convertir-se en un maldecap per a nosaltres (ja que el camí és estret i, si una ventada ens desequilibrava i trepitjàvem el glaç, podíem començar a rodolar pendent avall). Va ser una estona de forta concentració, i tothom va estar a l'altura del que calia fer.

La tercera sortida vam decidir que fos a la Punta Alta (al Pocets ja s'hi aniria més endavant, fora del curset). Les previsions durant tota la setmana no havien estat gaire bones; però el guarda del refugi ens assegurava que la situació no era tan dolenta. Així doncs, vam fer un acte de fe i vam enfilat-hi.

La carretera secundària estava geladeta. Un munt de cotxes ocupaven mitja carretera per posar les cadenes. Bé, tampoc n'hi havia per a tant... Vam continuar i uns quilòmetres més endavant vam haver d'aturar-nos per força ja que un camió cisterna s'havia creuat al vial. Va ser un quartet d'hora força interessant. Tothom ho va aprofitar per posar les cadenes. Una estampa molt repetida que em va resultar familiar era el pobre tí posant les cadenes, en plena nevada, amb els dits com glaçons, mentre dins el cotxe la xicota se'l mirava... i li anava donant instruccions

Que falta gaire per parar? Fotografia de Jordi Pi

(he, he). Finalment el camió va poder sortir i el trànsit es va reprendre com si no hagués passat res.

Els cotxes vam deixar-los al balneari de Caldes de Boí (ja que a partir d'allà la pista era plena de neu). Tot i així, un parell de quilòmetres abans d'arribar a l'embassament de Cavallers vam veure el pobre cotxe d'algun valent (buit, eh?) atrapat a mitja pista (aquest no va ser a temps de marxar abans que la pista s'omplís de neu, i ara fins a la primavera haurà d'anar amb metro).

El dia va acompanyar força, i vam arribar al refugi Ventosa i Calvell sense gaire novetats. Aquest cop vaig afanyar-me a pujar al dormitori per situar el meu llençol en millor

posició que la darrera sortida... però va resultar que hi havia dues mantes per cap (o sigui que tothom en monovolums).

Al vespre, tot sopant, ens va fer gràcia veure la Pili (que no es talla un pèl, com ja sabeu) conversant animadament amb una gent (els tíos solament, he, he) que seia a la taula del costat ("Jo sóc muntanyenca!", els deia...), fent-se fotos amb ells, gorrejant una mica de te... i fins i tot van sortir plegats a veure la lluna (que quan és plena es veu que té algun magnetisme especial). A tots ens va semblar sentir de fons la veu del Humphrey Bogart a Casablanca quan al final de la pel·li entra a la boira de bracet amb el prefecte de policia... (he, he).

Al matí vam dirigir-nos cap al nostre objectiu, amb un cel fantàsticament blau i un agradable solet. A mig trajecte el sol ja no escalfava tant, ja que es va girar una mica d'aire (quan es passava per una zona obaga es notava). En arribar al darrer coll, abans de l'atac al cim, ens va sorprendre una forta ventada que ens fuetejava tirant-nos un munt de cristallets de neu que recollia de la pala per on havíem pujat. En aquestes condicions es va haver de decidir si continuàvem amunt o giràvem cua. Una quantitat gent no s'ho va veure gaire clar i es van fer dos grups: el que pujava i el que tornava al refu. Com que jo no havia fet aquest cim, em va fer gràcia formar part del grup que pujaria.

La pala per on era previst de pujar era força carregada de neu; això feia que resultés arriscat aquell itinerari essent tanta gent. Així doncs, vam enfilar per l'aresta. Tècnicament no era gaire complicada, però tenint en compte que anàvem amb gent no gaire experimentada s'havien d'extremar les precaucions (per vuit cursetistes, vam pujar tres monitors). Després de patir una mica vam arribar al cim. La vista era espectacular. Feia tant de fred que no vam estar gaire per orgues, i després de les fotos de rigor i d'una ullada al voltant vam enfilar el camí de tornada. Ah, amics, la baixada... Pujar és més fàcil que baixar, i més si no tens gaire rodatge. En fi, força lentament, però vam baixar sense cap incident destacable. Havíem aconseguit fer el cim i estàvem eufòrics, però ara quedava tota la tornada fins al refugi, i d'allà als cotxes (i després el xoriço de carretera).

Quan vaig arribar al refu ja vaig adonar-me que alguna cosa no anava bé... En treure'm la caputxa vaig notar que tenia les orelles inflades com galetes príncipe (de les farcides de xocolata). Ôndia quin ensurt vaig tenir quan em vaig mirar al mirall de l'entrada del refugi: tenia unes orelles que semblaven les dels nans de la Blancaneu (Vaig pensar: "Si se'm queden així, se m'ha acabat lligar..."; tot i que amb les orelles bé no puc tirar coets, he, he). L'explicació del que havia passat era senzilla. El sol havia estat present tota l'excursió, tan sols m'havia posat crema protectora a primera hora, feia molt de fred (al coll els termòmetres marcaven -20 °C), el vent era intens, i ens castigava amb cristallets de neu, i per guanyar visibilitat a la cresta m'havia lligat la caputxa de manera que les orelles van

Una foto amb cada càmera? Fotografia de Jordi Pi

quedar fora. Encara havia tingut sort que tan sols fossin les orelles...

Del refu als cotxes se'ns va fer fosc, la qual cosa va fer-nos recórrer als frontals per veure les traces de tornada. Com que s'havia fet tan tard, i encara quedava una bona estona de cotxe, hi va haver qui va optar per marxar directament, sense aturar-se a sopar (jo vaig ser del grup que va sopar; i ho vaig agrair, ja que estava afamat).

Bé, no us deixaré amb l'ai al cor; quan vaig arribar a BCN vaig anar de seguida a un centre mèdic perquè em miessin les cremades de les orelles. Per sort no eren de gaire importància, i la cosa s'està solucionant amb una setmanada de baixa, una mica de medicació i unes cures. (Recordeu allò que comentava al principi dels imprevistos que et poden sorprendre a la muntanya?...)

Aquest dijous, 20 de març, vam fer la cloenda del curs. Es va iniciar amb uns parlaments del Francesc (el presi del Club), de la Montse (la directora de l'Escola de Muntanya del Gràcia) i de l'Albert (el coordinador del Curs), breus però concisos (i tots ho vam agrair). Tothom va dur les fotos i "diapos" que havia fet i vam passar una estona entretinguda mirant-les i recordant anècdotes. Per acabar, un fantàstic pica-pica i el desig de continuar fent muntanya plegats.

La valoració que tots hem fet del curs ha estat positiva. Tot i això, ens van fer una sèrie d'observacions que han estat recollides per millorar els cursos vinents.

Per a mi ha estat un plaer participar al curs i, tot i anar-hi com a monitor, he après algunes coses, com ara que la muntanya gairebé sempre primer avisa, que no s'han de subestimar els efectes que l'alta muntanya pot produir sobre l'organisme i que el sentit comú i la fortalesa espiritual són importants aliats davant els imprevistos. Si us cal la meua col·laboració per a d'altres cursos, ja ho sabeu... "Sóc tot orelles!"

Jordi Pi

ACAMPADA

Sortida a les caves i visita al Museu de la Pell d'Igualada

El mes de desembre passat vàrem fer la sortida a les caves a Santa Fe del Penedès per fer el subministrament per a les festes

nadalenques.

Museu de la Pell. Fotografies de Jordi Coca

Després d'esmorzar i comprar, els nostres vehicles es dirigiren en direcció a Igualada per visitar el Museu de la Pell. D'aquesta visita guardem un gran record ja que té un interès molt especial tant històric com cultural.

Sortida de la calçotada 2003

El dia 9 de març la nostra secció organitza la clàssica sortida de la calçotada a Igualada. Hem pensat que després de la visita al Museu de la Pell que es farà, pel bon record que en tenim, el dinar podia ser al costat del Museu, al restaurant El Racó del Traginer.

El preu tot inclòs (autocar, visita al Museu i calçotada) és de 30 €. Per a més informació, a la Secretaria o bé al plafó del Club. Hi esperem la vostra companyia.

Maria-Glòria Vives

AGRUPAMENT PERE ROSSELLÓ

PIONERS - Observació / innovació i carrers estrets

Què és el primer que un pensa quan sent a parlar del Raval?

Dissabte 16 de novembre del 2002. Les onze del matí. Llum, un bon dia. Des del Liceu comencem la nostra exploració del Raval amb una pregunta: i on és el Raval exactament? Bona pregunta, sí; és una mica com preguntar on és Barcelona. Tothom respondrà una cosa diferent. És més una sensació; n'hi ha pocs que posarien Barcelona enmig d'Espanya, com tampoc no crec que algú situés el Raval a Collserola. Així, entrant pel carrer Hospital, anem descobrint la cara B de la zona més "glamurosa" de Barcelona, encaixonada entre els seus símbols: la plaça Catalunya, la Rambla, el Liceu, Colom, el Paral·lel...; sense gaudir de la seva popularitat ni la seva distinció.

Així que s'hi entra ja es pot apreciar un ambient diferent, de barri, amb comerços més petits, menys moda, més utilitats i menjar, més diversitat... És clar, és una hora punta del matí. Si s'ha guanyat mala fama el barri no és pels seus matins lluminosos de mercat; ni tampoc per la seva flamant i recent urbanització, des del MACBA a la Rambla del Raval, on ens trobem, on volem enfocar el reportatge, el nostre petit i modest reportatge. El sol brilla a través de la Rambla.

Traiem la càmera per fer les primeres fotografies, tot i tenir dubtes de si ens la robaran en qualsevol moment. No ho fan; és més, podem fer una foto maquiíssima del passeig des de baix. Ens animem a fer una foto d'unes dones que la fan petar en un banc, símbol, creiem, de la diversitat del Raval. Com també ho són els diferents comerços amb les llengües que anuncien els seus productes. Ens assalta un dubte: les lletres rares que hi ha són àrab? En tot cas, veiem com l'home, no sabem si per costum, despatxa la cliente-la tot tapat amb robes de color blanc; també ell es mereix una bona fotografia. Les dues últimes: un grafit i un carrer estret. Representants, tots dos, del que no volem veure, de les reclamacions, la violència, els robatoris, la foscor de les zones on donen un valor diferent a les coses. Símbols, tots dos, del que no volem veure —no vull generalitzar, però sí incloure-m'hi— els qui no volem anar més enllà perquè ja estem segurs allà on som i que duri per molts anys.

Carrers estrets per on no poden passar els cotxes? N'hi ha molts que no s'ho creuen fins que no ho veïessin amb els seus propis ulls, ulls que girarien cap a l'altra banda en veure algú allà estirat entre els cartrons, ofegat per la seva pròpia brutícia, respirant dels centímetres que tira algú com si fossin molècules d'O₂ directament als pulmons, trepitjat per algun vianant despistat o amputat per algun accident o malaltia; però, dic, tots aquests detalls no els veuria perquè estaria mirant el relleu cartell d'una cadena de menjar ràpid, com nosaltres, que, un cop feta la foto de rigor del MACBA, vam anar a esmorzar al Pans, on, per cert, ens va atacar una ferotge romanesa demanant pel seu fill ni la meitat del que nosaltres havíem gastat per esmorzar.

(Publicat al número 18 del butlletí de l'Agrupament, desembre 2002.)

ALTES DE SOCIS

7639 ALICIA ONAINDIA TOMAS
 7640 ANDREA SABATÉ TORNÉ
 7641 HELENA MEROÑO GARCIA
 7642 KEVIN CASTAN JIMENEZ
 7643 CARLOTA MOLHOEK BALERI
 7644 JOSEP MOLHOEL BALERI
 7645 INOE MALINGE VILLALTA
 7646 LAIA CLUA TORRES
 7647 THOMAS BAGUR
 7648 SAKINA LOOSVELOT
 7649 GLORIA GROSTIZA
 7650 ADRIANA FORNE SOLE
 7651 IA BIGONA PLA
 7652 ONA TORRAS MARRUGAT
 7653 PERE TARRADELLAS RICART
 7654 JAWARD LOOSUELD
 7655 PEPE LOPEZ ROCABERT
 7656 ORIOL GARRIGA PALET
 7657 PAU GARCIA TENA
 7658 PAULA GARCES
 7659 ALEIA GABARRO BENET
 7660 MARC ESTEBAN
 7661 NÚRIA COLOMINA FERNANDEZ
 7662 JUDITH CASTANY
 7663 SÍLVIA CARRERAS I GARRIGA
 7664 MIREIA BIGORRD PLA
 7665 FRENE NEBOT DE LATORRE
 7666 MARTINA ILLA MESTRE
 7667 ROSER FORNES FERNANDEZ
 7668 ANNA PASCUAL FERNANDEZ
 7669 LAURA FORCH ALBAREZ
 7670 EULÀLIA BELLOC
 7671 SYABELLA AGOSSOU
 7672 ESTHER ESCOLANO EDO
 7673 ANNA ROMAGUERA MARTINEZ
 7674 ORIANA BLANCH LAZARO
 7675 ALBERT FLORES LOPEZ
 7676 ANNA PARDO GARCIA-MILA
 7677 MARC MOLAS CAROL
 7678 MUSHIR ABDELRAHMAN
 7679 ALBERT BASSAS CARNÉ
 7680 ADAM CACUET BOHL
 7681 MARC OLESTI VELAZQUEZ
 7682 ARACELI VELAZQUEZ RIERA
 7683 JORDI OLESTI VILA
 7684 NAUSICA FOLCH CASTELLÀ
 7685 EMILI TOMÀS ORIOL
 7686 PAU OLESTI VELAZQUEZ
 7687 IVAN MANCEÑIDO PASCUAL
 7688 JAUME BOIX MUNIESA
 7689 JOSEFA VALENTIN MOLINA
 7690 MIQUEL FORNELLS COSTA
 7691 PIERRE BERTHEAS
 7692 MONTSERRAT PUIG MARTÍ
 7693 JORDI CASTELLS MOZO
 7694 DANIEL BANDLE
 7695 CARLOS ALMAGRO BARRERA
 7696 DAVID VILARASAU USTRELL
 7697 CATERINA GASSIOT GONZALEZ
 7698 NOEMÍ CANTI SANCHEZ

GED E

Fotografies del Campeonat de Bulder

(Veure Butlletí 72) Fotografies de Martí Santamaria

----->

7699 OSCAR HERNANDEZ FRAILE
 7700 BEATRIZ ROMERO RUBIOLS
 7701 CARLES PERERA LIMIÑANA
 7702 LAURA ESTRELLA CRUZ
 7703 LAIA PERARNAU COLOMER
 7704 PAU GASSIOT SANDARAN
 7705 ISAAC RUBIO FERRÉ
 7706 LLUÍS CARRERAS RUIZ
 7707 ISAAC GARCIA LLOMBART
 7708 MÓNICA DOMINGUEZ PADILLA
 7709 ALEJANDRO DE ANDRES GASPAR
 7710 M^a. JOSE ZARAGOZA TOST
 7711 MÓNICA BATALLA LOZANO
 7712 ROBERT DÍEZ CUBILLA
 7713 ISABEL GARRIDO BALLESTER
 7714 LAIA ANDREU HAYLES
 7715 KLAUS JARDE
 7716 ALEXANDER JARDE
 7717 JOAN TREMOLEDA SINTES
 7718 AITOR ORMAECHEA ROSILLO

NOTES BREUS

LA FFME I EL CAF S'UNIFIQUEN !

En el butlletí de "Mountain Wilderness France" nº 55, del 1r. trimestre 2003, hi trobem una nota informativa sobre la possible fusió del CAF i la FFME, redactada en els següents termes:

"El 21 de gener de 2003 les delegacions de la Federació Francesa de la Muntanya i Escalada i de la Federació de Clubs Alpins de França, representades pels seus respectius presidents, s'han reunit a la seu del Ministeri de l'Esport.

Després de constatar que tots els objectius que els uneixen són molt més forts que les possibles discrepàncies que podrien dividir-los, les dues federacions han pres l'acord de seguir treballant conjuntament per la fusió en una sola federació, fixada per l'horitzó 2005. Aquesta orientació caldrà que sigui validada per les respectives Assemblees Generals que, per altra banda, hauran de donar-los un mandat per tal de seguir el procés de les conversacions encaminades vers la projectada fusió".

Creiem que aquesta és una notícia important per al futur de l'alpinisme francès, ja que podria alterar profundament l'enterenyinat del moviment oficial i corporatiu que fins ara ha regit a l'Estat veí. I el canvi pot tenir unes repercussions positives si aquesta fusió permet, sobretot, una major representativitat col·lectiva de les petites i grans organitzacions socials de muntanya, amb la qual cosa podria produir-se, simultàniament, un millor reconeixement de les diverses identitats nacionals englobades en l'hexàgon de l'Estat francès.

Restarem a l'espera de les noves notícies que es produeixin sobre aquest afer. De moment hem cregut oportú donar aquesta, en certa manera, primícia a tots els nostres associats per si creuen oportú formular públicament alguna opinió.

Joan Cervera i Batariu

ACTIVITATS

Participació a la Marxa Pirineu 2003 celebrada el 20-01-2003 a l'estació d'esquí nòrdic de Lles de Cerdanya i Aransa.

Distància 25 km, participació dels socis Toni Vives, Josep Pérez i Martí Santamaría. Temps realitzat 2 hores 32 minuts

nus
esports de muntanya

Plaça del Diamant 9 • 08012 Barcelona
Telèfon i Fax 93 218 41 17
<http://www.filnet.es/2c/nus>
e-mail: nus@filnet.es

TAFANEJAR PER BARCELONA

Aquesta vegada parlarem d'algunes festivitats que es celebren a la ciutat.

17 de gener, els Tres Tombs. Aquesta festa dona vida a la ciutat. El nom li ve del fet que el cavaller havia de fer giravoltar tres vegades el cavall damunt les potes de darrere i davant l'església de Sant

Antoni. Aquest sant es coneix per sant Anton dels ases o dels animals-.

3 de març, Sant Medir. La llegenda és prou coneguda: el bisbe Sant Sever, sofrint persecució, passà a prop del camp on el pagès Medir sembrava faves; arribaren els perseguidors i preguntaren al camperol si el perseguit tenia gaire avantatge de temps; la resposta de Medir fou que havia passat quan sembrava les faves i com podien veure ja eren granades.

Sant Medir. Fotografia d'Antonio Moreno

23 d'abril, Sant Jordi. És el dia de la rosa i el llibre.

11 de maig, fira de Sant Ponç. La fira s'escau al carrer de l'Hospital i fou inicialment d'herbes; després s'amplià amb elements com ara la mel i les fruites confitades.

Corpus. L'ou com balla al claustre de la Catedral.

15 d'agost, festes Majors. Alguns barris de la ciutat donen relleu a les festes; però s'emporta la palma d'aquestes celebracions la vila de Gràcia.

29 de setembre, diada de Sant Miquel. A la Barceloneta, com a preludi i final de la festivitat, al barri marítim surt el canó de la Barceloneta; aquest canó és guardat la resta de l'any a la casa rectoral i d'ací ve la consuetudinària reclamació i repetida cantarella de la mainada: "Senyor rector, volem el Canó". El canó finalment és cedit a un personatge conegut per General Lagarto. El canó, amb el General i seguit pels vailets, passa per tots els carrers i dispara canonades davant les cases representatives, bars, cafès, tasques, etcètera. La mainada a cada canonada és llança a terra. (No sé si encara es celebra.)

El Canó de la Barceloneta. Fotografia d'Antonio Moreno

25 de desembre, Nadal. I per Nadal cada ovella al seu corral.

31 de desembre. Hem arribat al final de l'any, **Sant Silvestre**; és el dia de l'Home dels Nassos, l'home que té tants nassos com dies té l'any.

Els Tres Tombs. Fotografia d'Antonio Moreno

He arribat al final del meu modest estudi de festes. He vist desaparèixer canviar costums, però una cosa és clara: l'ànim festiu dels barcelonins que treballen continua ben viu.

Antonio Moreno

Adherit a:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia
DIRECTOR: Guillem Martín i Brasó

a/e: cegracia@cegracia.com
web: <http://www.cegracia.com>
Dip. legal: B.9720-1961